

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/165/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020202224
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020202224.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Jozefa Maruščáka vo veci starostlivosti súdu o maloletého P. I. nar. X.XX.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce dieťa rodičov: PaedDr. D. I. E., PhD. nar. X.X.XXXX bývajúcej v Q. č. XX toho času ul. J. M. č. X v S. a K. I. nar. X.X.XXXX bývajúceho v Q. č. XX toho času na G. ul. č. X v K. za účasti starých rodičov maloletého dieťaťa: I. I. nar. X.X.XXXX a S. I. nar. XX.X.XXXX obaja bývajúci na G. ul. č. X v K. v konaní o návrhu matky na zákaz styku starých rodičov s maloletým dieťaťom o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 16.2.2021 č.k. 2P/77/2020 - 148 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky na zákaz styku starých rodičov s mal. P. I. nar. X.XX.XXXX a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel jej návrhu. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku. Matka považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, neústavný, neprimeraný, absurdný, šikanujúci a porušujúci princípy právneho štátu, pretože nie je v súlade s požiadavkou zákonnosti. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je zmätočné, nejasné, nedostatočné, nekonzistentné a nepreskúmateľné. Namietala, že napadnutým rozhodnutím bolo porušené jej právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a tým aj právo na spravodlivý súdny proces. Konkrétne vytkla konajúce súdu, že sa vôbec nezaoberal zhoršeným zdravotným stavom a vysloveným názorom maloletého. Konštatovala, že návrh na zákaz styku podala dňa 19.5.2020 a počas desiatich mesiacov sa veci vyvíjali len k horšiemu. Uvedený zhoršujúci stav preukázala aj súdu, ktorý podľa je názoru vôbec nezohľadnil zhoršujúci sa psychický a neurologický stav maloletého. Ďalej namietala priebeh pojednávania, ktoré sa konalo dňa 16.2.2021 o 9:00, a ktoré bolo podľa jej názoru len fraškou, počas ktorej na ňu útočili konajúca sudkyňa ako aj zastupujúca kolízná opatrovníčka, ktorá mala navyše veľké medzery o konaní, preto o jej erudovaných schopnostiach možno hlboko pochybovať. Námietky, ktoré predniesla na predmetnom pojednávaní, že počas výsluchu maloletého kolíznymi opatrovníčkami mu tieto zámerne kládli kapciózne a sugestívne otázky, na ktoré dieťa vo veku šesť rokov nemôže adekvátne odpovedať, dostala doslova trápnu odpoveď sudkyne, že kolízne opatrovníčky vedia čo robia, pretože sú školené a majú s deťmi skúsenosti. V obšírnom odvolaní ďalej namietala, že súd nevykonal žiadne dokazovanie, napriek tomu, že skutkové tvrdenia strán boli sporné, neodôvodnil nevykonanie dôkazov a nevyvodil z nich pre ňu priaznivé právne dôsledky, aj keď včas predložila všetky relevantné dôkazy. Nesúhlasila s vyjadrením konajúceho súdu v bode 23. odôvodnenia rozhodnutia, kde zhrnul čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním a v tejto súvislosti uviedla, že súd zľahčoval všetky problémy,

ktoré spôsobila rodina otca jej rodine a aj to, že stará matka maloletého bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku voči nej a jej rodine a obžalovaná z prečinu nebezpečného vyhrážania, kde poškodenými v konaní bola ona a jej rodičia. Matka vie, že platí prezumpcia neviny ale v jej očiach je (stará matka) vinná a navždy tak ostane za všetky problémy, ktoré jej rodine spôsobila. Súhlasila s tvrdením konajúceho súdu, že mal. dieťa by nemalo byť nástrojom v rukách rodičom pre ich vzájomný boj a konštatovala, že maloletý sa stal nástrojom na boj v rukách otca a jeho rodičov a ona zasa ostala tou, ktorej ide o život. Uviedla, že jej komunikácia s otcom maloletého je obmedzená na minimum a so starými rodičmi nekomunikuje vôbec. Aj napriek tomu je toho názoru, že dieťa má právo na otca a jeho rodinu a nechcela tomuto právu nijako brániť a bola by rada keby sa tieto vzťahy vyvíjali kladne. Ďalej bola toho názoru, že si po čase odpustia a nájdu k sebe cestu, no teraz vie, že ešte pretečie veľa vody, kým k tomu dôjde. Zdôraznila, že maloletý je jej prvoradým záujmom a preto je jej veľmi ľúto, že si z neho rodina otca urobila bábku pre ich nervový boj a dieťa na to dopláca svojím zdravím. Nesúhlasila tiež s tvrdením súdu, ktorý vyslovil presvedčenie, že otec pochopiteľne vyhradený čas styku s maloletým v rozsahu 36 hodín mesačne zdieľa s jeho rodičmi, ktorí chcú byť prítomní v živote vnuka. Matka je toho názoru, že logické by bolo, keby otec dokázal tráviť tento čas so synom sám a jeho rodičom by poskytol len krátku časť z toho. Namiesto toho otec dokazuje svoju neschopnosť postarať sa o syna a tiež jeho odkázanosť na svojich rodičov, bez ktorých by bol bezradný. Tvrdila, že otec nie je schopný postarať sa sám o seba, a nie to ešte o maloletého, preto je odkázaný tráviť čas s jeho rodičmi a nechá sa nimi manipulovať. Otec syna ohrozuje, vystavuje nebezpečenstvu a nepozerala na to, že synov neurologický zdravotný stav sa zhoršil práve vtedy, keď ho začal od decembra 2019 pravidelne vodiť k jeho rodičom. Tvrdila, že k zhoršeniu zdravotného stavu maloletého dochádza práve po styku so starými rodičmi a počas týždňa, keď sa styk nekoná, tak sa jeho zdravotný stav zlepši. Zdôraznila, že už rok upozorňuje súd, že maloletý vníma starých rodičov negatívne a toto jeho prežívanie sa odráža na jeho zdravotnom stave tým, že to začalo ohrýzaním nechtov, následne prešlo do abnormálneho klipkania očami, pokračovalo mykaním hlavy, prekrúcaním hlavy, nočnými záchvatmi bolesti hlavy, gelastickými záchvatmi a ložiskom v mozgu. Ďalej namietala, že súd neprihliadol na všetky negatívne skúsenosti so starými rodičmi, ale len jednu najvýraznejšiu - preukázanú, dokázanú a postihnutú, avšak na ostatné negatívne zážitky nie. Zdôraznila, že maloletý mal so starou matkou aj iné negatívne zážitky, kedy na neho stará mama kričala a nútila ho jesť. Maloletý sa na starú mamu pravidelne po každom styku sťažuje a má pocit, že dieťa jej zďaleka nepovie ani všetky zážitky, o čom ju presviedča aj jeho detská fantázia, keď jej rozpráva ako zostrojí gilotínu a vyskúša ju na starej mame alebo ako potrebuje pušný prach, aby starú mamu odpálil. Ona sa snaží maloletemu vysvetľovať, že jeho nápady sú nereálne, no jeho túžbu po tom, aby starí rodičia zomreli nevie zastaviť. V ďalšej časti opísala priebeh styku s otcom 27.2.2021, kedy jej maloletý predčasne volal, aby po neho prišla, pretože stará mama na neho veľmi kričala. Nesúhlasila ani s tvrdením súdu, že maloletý ma v hlave zakorenený konflikt, ktorý sa v rodine stal medzi starými matkami, a ktorého bol maloletý svedkom a v tejto súvislosti uviedla, že išlo o predovšetkým konflikt medzi ňou a starou mamou maloletého z otcovej strany a jej matka len bránila svoj dom a spolu sa stali obeťami. Uvedené nasvedčuje tomu, že súd nemal dostatočne preštudovaný spis a na všetko v súdnom spise prihliadal povrchno a inflagantne. Vyjadrenia konajúceho súdu sú všeobecné a písané v teoretickej rovine, akoby sa vzťahovali na ktorýkoľvek prípad a nie na predmetné konanie. Pokiaľ súd myslel, že nie je vhodné, aby maloletemu pripomínala predmetný konflikt zdôraznila, že táto „príhoda“ je ranou aj v jej duši, nerada na ňu spomína a maloletý ju práveže často pripomína jej. Namietala aj tvrdenie konajúceho súdu, že je potrebné, aby sa rodina zastabilizovala, rešpektovala, tolerovala a zharmonizovala. Položila otázku, ako môže rešpektovať psychiatrických pacientov, ktorí sa voči nej dopúšťajú protiprávneho konania. Vytkla konajúcejmu súdu nečinnosť v tejto veci, ktorým postojom k zharmonizovaniu vzťahov ani nedôjde, pretože v jej očiach pre nich prezumpcia neviny neexistuje. Tvrdila, že ich všetkých poznačilo to, že sa vydala za psychicky labilného muža - otca maloletého, ktorý jej zatajil, že jeho rodičia sú dlhé roky liečení na psychiatrii, pričom sa domnieva, že liečbu nedodržiavajú a zatajujú lekárom svoje symptómy. Ďalej vytýkala súdu, že nevykonal v tejto otázke dokazovanie, o ktoré opakovanne žiadala, a síce aby preveril cez zdravotnú alebo sociálnu poisťovňu psychiatrické liečenie starých rodičov. Matka si myslí, že týmto dôkazom by sa mohlo medzi riadkami veľa o starých rodičoch pochopiť. Ďalej videla ohrozenie maloletého dieťaťa v tom, že otec užíva v nekontrolovaných dávkach lieky Xanax, Neurolept a Stilon, ktoré môžu mať nežiaduce vedľajšie účinky, preto je potrebné obmedziť styk so starými rodičmi. Tvrdila, že otec má (počas jeho styku s maloletým) dosť čo robiť sám so sebou a nie ešte ustriechnuť osoby, ktoré s nim manipulujú a zhoršujú jeho stav, o ktorom sa domnieva, že hraničí s rôznymi poruchami. Ďalej namietala, že konajúci súd vôbec neprihliadol na názor dieťaťa, ktoré samo potvrdilo, že sa odmieta stretávať so starými rodičmi. Zdôraznila, že Dohovor o právach dieťaťa hovorí v čl. 3, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, že dieťaťu treba zabezpečiť takú

ochranu a starostlivosť, aká je nevyhnutná pre jeho blaho, pričom berú ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za neho zodpovedných, a robia pre to všetky potrebné zákonodarne s správne opatrenia. Z uvedeného vyplýva, že psychický a zdravý duševný vývoj dieťaťa je na prvom mieste a jeho zdravie je prvoradé. Keďže pre súd je a mal by byť prvotný záujem dieťaťa položila otázku, prečo tento záujem nebol rešpektovaný. Vyslovila presvedčenie, že ak by sa maloletý so starými rodičmi nestretával, tak jeho rozvoj najmä z citovej, rozumovej a mravnej stránky by nebol nijako ohrozený, naopak bol by uzdravujúci. Má za to, že záujem na rozvíjaní vzťahu k druhému rodičovi - otcovi je dôležitejší ako záujem starých rodičov z otcovej strany, ktorí pre dieťa nikdy počas jeho života neboli nevyhnutní. Maloletý nemá k starým rodičom také citové väzby, ktoré by ich predurčovali k právu stretávať sa s nimi a stretávanie sa starých rodičov s maloletým počas styku s otcom spôsobuje dieťaťu traumu a negatívne vplyva na jeho psychický a somatický vývin. V ďalšej časti namietala, že kolízna opatrovníčka, pri ktorej bydlisku opakovane vídala otca, bola voči nej zaujatá, čo namietala aj v konaní pred súdom prvej inštancie. V konkrétnostiach namietala, že ju kolízna opatrovníčka nijako nekonfrontovala s tvrdením maloletého, že mu prikázala zbiť starú matku. Matka poprela toto tvrdenie a uviedla, že je zásadne proti tomu, aby sa maloletý bil. Skutočnosť, že maloletý napáda starých rodičov pri styku s otcom je výrazom neschopnosti otca správne vplyvať na dieťa. Tvrdila, že maloletý ju po styku s otcom a starými rodičmi vulgárne oslovuje, má nočné mory a zo spánku vykrikuje rôzne veci, napr. to, že mama má frajera, čo podľa jej názoru svedčí o tom, že ju starí rodičia pred dieťaťom očierňujú. Tvrdila, že otec ju očierňoval aj pred kolíznym opatrovníkom, čo je predmetom trestného stíhania. V ostatnej časti namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a zdôraznila nevyhnutnosť zákazu styku starých rodičov s maloletým.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a dôvodný. Zotrvával na svojich vyjadreniach z konania pred súdom prvej inštancie a vyslovil presvedčenie, že aj napriek tomu, že vzťahy medzi matkou, otcom a starými rodičmi z otcovej strany sú naštrbené, nemá to mať vplyv na právo mal. P. na zachovanie vzťahov so starými rodičmi.

4. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

5. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom starostlivo prihliadal na všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé, dostatočné, spĺňajúce požiadavky vyžadované zákonom (§ 220 CSP) a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

9. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd konštatuje, že tieto tvorili jej obranu už v konaní na súde prvej inštancie a s týmito sa súd v napadnutom rozsudku náležite vypořiadal, teda dal odpoveď na všetky podstatné otázky nastolené účastníkmi konania. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že do práva účastníka na spravodlivý proces nepatrí jeho právo, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj IV. ÚS 252/2004, I ÚS 50/2004, II

ÚS 3/1997, II ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neutržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

10. V súvislosti s odvolacou argumentáciou matky o tom, že súd prvej nevykonal ňou navrhnuté dokazovanie, a to najmä preverenie psychického stavu starých rodičov prostredníctvom dopytu na zdravotnú poisťovňu, odvolací súd konštatuje, že ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady ovládajúcej mimosporové konania súd nemusí vykonať všetky účastníkmi navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde aj s poukazom na čl. 10 ods. 1, 2 Základných princípov CMP, z ktorého vyplýva, že dôkazy a tvrdenia účastníkov hodnotí súd podľa vlastnej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú silu. Z ust. § 187 CSP vyplýva, že dôkazom môže byť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Z uvedenej právnej úpravy však nevyplýva povinnosť súdu nariadiť navrhované dokazovanie účastníkom konania, tento postup je namieste v prípade, ak tvrdené skutočnosti nemožno preukázať inak. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, totiž v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I.ÚS 52/2003). Navyše súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod. 24.) precízne a presvedčivo odôvodnil, prečo nevykonal tento matkou navrhnutý dôkaz. Súd prvej inštancie konštatoval, že starí rodičia nemajú súdom upravený styk s mal. vnukom a ich kontakt sa realizuje výlučne v prítomnosti otca, ktorý za maloletého počas svojho styku upraveného toho času neodkladným opatrením Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/126/2019-25 zo dňa 4.7.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP/177/2019-175 zo dňa 7.11.2019 v rozsahu každú párnú sobotu a nedeľu vždy v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. v plnej miere zodpovedá a zároveň nemal pochybnosti o tom, že otec by v prípade potreby zasiahol, preto vykonanie matkou navrhnutého dôkazu nepovažoval za potrebné s čím sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje.

11. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vzťahy medzi matkou maloletého dieťaťa a starými rodičmi zo strany otca, ako aj vzťahy medzi rodičmi navzájom sú dlhodobé vyhrotené a konfliktné. Medzi účastníkmi konania prebiehalo a v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Michalovce viacero súdnych konaní, predovšetkým konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode pod sp.zn. 23P/155/2019. K ďalšej odvolacej argumentácii matky obsiahnutej v odvolaní je potrebné konštatovať, že táto tvorila jej obranu jednak v konaní na súde prvej inštancie (2P/77/2020), okrem toho v podstatnej miere aj v predchádzajúcich konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletým (15P/126/2019, 15P/89/2020 a 2P/21/2020) a týmito sa už konajúce súdy viackrát vysporiadali. Matka sa už predtým, a to návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným Okresnému súdu Michalovce v konaní 2P/21/2020 dňa 31.1.2020, domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala obmedzenie styku otca s maloletým dieťaťom tak, že styk bude prebiehať bez prítomnosti starých rodičov z jeho strany a len v meste Michalovce. Uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 2P/21/2020-44 zo dňa 6.2.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP/51/2020-67 zo dňa 31.3.2020 bol návrh matky zamietnutý. Krajský súd v Košiciach v uznesení zo dňa 8.8.2020 č.k. 7CoP/95/2020 - 48 tiež konštatoval, že aj napriek tomu, že styk otca s maloletým dieťaťom je do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva upravený len v nevyhnutnej miere, matka sa neustále snaží takto upravený styk obmedziť spochybňovaním rodičovských kompetencií otca, prostredia, v ktorom sa dieťa počas styku s otcom nachádza, psychického stavu starých rodičov zo strany otca, pričom žiadne z matkou tvrdených skutočností neboli v konaní preukázané. V prejednávanej veci sa matka podaným návrhom vo veci samej (opätovne) domáha zákazu styku starých rodičov s mal. P. odôvodňujúc to nevhodným vplyvom starých rodičov na výchovu maloletého, odmietaním maloletého stykať sa so starými rodičmi s prejavmi rôznych psychosomatických ťažkostí, zhoršeným zdravotným stavom maloletého a psychickým stavom starých rodičov. Matka na preukázanie svojich tvrdení predložila lekárske správy psychologičky PhDr. H. zo dňa 23.1.2020 a zo dňa 19.11.2020, oftalmologičky MUDr. M. G. zo dňa 7.1.2020 a detského neurológa MUDr. S. zo dňa 14.12.2020 a v odvolaní namietala, že konajúci súd neprihliadol na zdravotný stav maloletého, avšak z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd z uvedených správ vychádzal a odvolací súd dodáva, že z týchto nevyplynuli skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o nevhodnom

vplyve starej matky a starého otca na výchovu alebo zdravotný stav maloletého. Konkrétne vo vzťahu k správam z psychologického vyšetrenia odvolací súd uvádza, že predmetné správy, ktorých záverom je odporúčanie psychologičky realizovať styk len s otcom a že maloletý má negatívny vzťah k starej matke, nemožno považovať za objektívne a relevantné dôkazy v tomto konaní, pretože všetky boli vyhotovené na základe jednostranných informácií poskytnutých matkou bez možnosti vyjadrenia starých rodičov alebo otca.

12. Pokiaľ matka namietala, že konajúci súd nerešpektoval vôľu maloletého, ktorý starých rodičov odmieta, odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že aj keď právo maloletého dieťaťa slobodne vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach ktoré sa ho týkajú je jeho nepopierateľným právom umožňujúcim mu do určitej miery vyrovnáť nerovné postavenie, napríklad vo vzťahu k jeho rodičom, prípadne kolíznemu opatrovníkovi, avšak konečné hodnotenie, prípadné posúdenie záujmov maloletého dieťaťa patrí súdu, ktorý musí korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho v konkrétnej veci vhodné a čo nie. Navyše, maloletý sa pri pohovore s kolíznym opatrovníkom absolútne nevyklúčil stretávať sa so starými rodičmi tak, ako sa mylne domnieva matka, ale v konečnom dôsledku len vyslovil preferenciu stretávať sa s nimi v prítomnosti otca a nie počas každého styku s otcom. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že maloletým verbalizovaný názor na starých rodičov zachytený v správe kolízneho opatrovníka (čl. 125) obsahuje vzájomne si odporujúce prejavované názory maloletého, keď na jednej strane uviedol, že sa so starými rodičmi nechce stretávať, pretože sú „blázni“, ktorú skutočnosť mu povedala matka (podľa jeho vyjadrenia) a na strane druhej tvrdil, že sa k nemu stará mama počas stretnutí správa dobre a aj o matke sa starí rodičia v domácnosti otca rozprávajú pekne. Predmetná nekonzistentnosť názorov maloletého na starých rodičov nasvedčuje ovplyvňovaniu matkou prinajmenšom nepriamou formou. V konaní tiež nebolo sporné, že konfliktný vzťah medzi matkou a starými rodičmi bol manifestovaný aj pred maloletým a je prirodzené, že dieťa preberá negatívne emócie predovšetkým od matky, ktorej starostlivosti sa toho času nachádza a trávi s ňou najviac času, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že dieťa v útlom veku je výrazne ovplyvňované prostredím, v ktorom sa nachádza a osobami, ktoré sú v jeho blízkosti a výchovne na neho pôsobia.

13. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že záujem dieťaťa, ktorý je prioritný v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti, nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii svojho výchovného pôsobenia. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je však otázkou právnou, nie skutkovou a pre jeho posúdenie je potrebné vychádzať z práv dieťaťa zakotvených predovšetkým v Dohovore o právach dieťaťa, kde z čl. 8 ods. 1 vyplýva, že dieťa má právo nielen na zachovanie vzťahu so svojimi rodičmi, ale má právo aj na zachovanie svojej totožnosti a rodinných väzkov v súlade so zákonom a vylúčením nezákonných zásahov. Zároveň Dohovor o právach dieťaťa uznáva aj zodpovednosť členov širšej rodiny dieťaťa pri zabezpečení orientácie dieťaťa a jeho usmerňovaní v súlade s jeho rozvíjajúcimi sa schopnosťami (článok 5), nota bene je v záujme dieťaťa, pri zohľadnení individuálnych okolností rodiny, vytvorenie podmienok pre pravidelný kontakt dieťaťa so svojimi starými rodičmi. Za vytvorenie takýchto podmienok je zodpovedný v prvom rade rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, preto ak nie je rodič, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti (v prejednávacom prípade matka) schopný alebo ochotný vytvoriť podmienky pre stretávanie maloletého dieťaťa s inými blízkymi osobami, čím trpia nielen tieto blízke osoby (starí rodičia, tety, strýkovia, a pod.) ale takáto situácia je nepochybne aj v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením a doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).